

Vi i vaš partner ste u patroli na punktu blizu granice sa Crnom Gorom. Pored vas velikom brzinom i krivudavom vožnjom projuri neki kombi. Zaustavljate ga kako biste izvidjeli o čemu se radi. Dok se približavate vozilu, primjećujete kako se u njemu nalazi veliki broj putnika i čini se da je preopterećen. Razgovarate s vozačem, koji je iz Crne Gore. Straga sjedi još devet osoba od kojih su sve mlade žene. Većina ženskih osoba govori bosanski, hrvatski ili srpski, ali tvrde da nisu iz BiH.

Obavljate razgovor s vozačem i on kaže da je ove ženske osobe pokupio negdje u Ukrajini od neke osobe koju ne poznaje. Kaže da mu je naloženo da djevojke dovede u Sarajevo i da ih isporuči u jedan hotel u centru grada, gdje će ga čekati čovjek po imenu Vasil. Vozač treba biti plaćen 500 KM za svaku djevojku koju doveze.

Obavljate razgovor s djevojkama u kombiju. Sve dolaze iz drugih zemalja, uključujući Tursku, Moldaviju i Ukrajinu, ali svaka govori bosanski, hrvatski ili srpski. Sve tvrde da su starije od 18 godina, međutim, neke od njih izgledaju puno mlađe. Nemaju pasoše niti ikakav drugi identifikacioni dokument. Svaka od njih ponaosob vam kaže da je vidjela oglas na internetu koji je objavila neka kompanija koja nudi poslove u industriji zabave i ugostiteljstvu. U oglasu je pisalo da će dobivati visoku početnu plaću i da će vrlo brzo biti unaprijeđene na „rukovodne“ poslove. U oglasu je također pisalo da će se posao raditi u „egzotičnim stranim zemljama“ kao što su BiH, Italija, Francuska i Engleska. Uz prijavu, djevojke su trebale priložiti fotografije na kojima nose poslovnu odjeću, kupaće kostime i donje rublje.

Svaka od djevojaka je preko interneta (*online*) odgovorila na ovaj oglas, poslala prijavu i fotografije. Nakon toga, svakoj od njih je ponuđen posao i upućene su da se jave u jednu poslovnu zgradu koja se nalazi u Kijevu. S njima je razgovor obavio jedan korpulentan, proćelav čovjek i jedna sitna ženska osoba koja je govorila bosanski/hrvatski/srpski. Svakoj od djevojaka je rečeno da je posao dobila zbog svog znanja jezika. Svaka od njih je morala ostaviti svoj pasoš osobama koje su s njom obavile razgovor. Nijedna od ove dvije osobe koje su s

njima razgovarale nije djevojkama rekla svoje ime. Djevojkama je rečeno da sljedeće sedmice dođu u taj ured kada će im biti vraćeni pasoši. Rečeno im je da im je potreba samo minimalna odjeća jer će im, kada stignu na mjesto gdje će raditi, „kompanija“ osigurati elegantnu odjeću. Svaka od ovih djevojaka vam kaže da svojom voljom putuje u tom kombiju jer je željela iskoristiti priliku da radi sjajan posao, da zaradi puno novca i da putuje u egzotične zemlje.

Svaka od djevojaka vam također kaže da je, prema uputama onih osoba iz ureda, otišla na određenu lokaciju u Kijevu. Tamo su ih čekali vozač, Crnogorac, i još jedan muškarac koji je svakoj od njih dao otprilike po 150 KM za džeparac. Rekli su im da će ih odvesti do mjesta gdje će raditi i gdje će im se garantovati dobro plaćeni posao u trajanju od najmanje tri mjeseca. Također su im rekli da će im, ukoliko budu željele ostati u zemlji u kojoj budu radile, biti dogovoren susret sa „Predsjednikom“ i da će dobiti potrebna dokumenta za useljenje. Međutim, upozorene su da su u nekim zemljama zakoni koji regulišu useljenje „vrlo strogi“ i da će ih, ako pokušaju otići sa mjesta gdje budu radile ili gdje ih policija locira, vlasti uhapsiti, novčano kazniti, a možda i pretući. Nijedna od djevojaka nije kod sebe imala pasoš niti neki drugi identifikacioni dokument i svaka je izjavila da je svoj pasoš dala osobi koja je s njom obavila razgovor u Kijevu.

Vraćate se na vozača kako biste ga dalje ispitivali. On vam kaže da ne zna ime niti identitet osoba u poslovnoj zgradi u Kijevu i da samo zna da je ime osobe s kojom se treba naći u Sarajevu Vasil. Daje vam adresu u Sarajevu na koju treba odvesti djevojke. Također vam daje bosanske pasoše za svaku od devet putnica, za koje vi sumnjate da predstavljaju krivotvorene dokumente. Adresa hotela vam je dobro poznata: radi se u skupom, luksuznom hotelu. Međutim, govorka se o tome da recepcioner u ovom hotelu putem svog iPhonea i hotelskog kompjutera kontaktira „agencije koje pružaju usluge pratnje“ koje onda organiziraju dolazak prostitutki u hotel kako bi svoje usluge pružale gostima hotela. Također se govorka o tome da recepcioner putem svog iPhonea i hotelskog kompjutera organizira prijevoz gostiju hotela do jedne stambene zgrade u Sarajevu u kojoj rade prostitutke.

Vi pozivate svoju upravu i tražite da jedan inspektor ode na adresu hotela koju vam je dao vozač. On vas ubrzo zove i kaže vam da ne vidi nikakvu očigledno

sumnjivu aktivnost koja bi ukazivala na to da se u hotelu odvija prostitucija. Međutim, on vam kaže da ima jednog „povjerljivog informatora“ koji je spreman pomoći policiji tako što će se prijaviti u hotel i stupiti u kontakt s recepcionerom te pokušati da dođe do neke žene radi seksa. Vi isto tako znate da ima više policijskih službenika koji bi to mogli uraditi kao prikriveni operativci.

Inspektor vam također kaže da je ranije razgovarao sa ženskom osobom koja se zove „Svetlana“ i koja je radila u tom hotelu od januara do juna ove godine. Ona je inspektoru rekla da je vidjela žene, kao i maloljetne djevojke i mladiće, kako dolaze u hotel i ulaze u sobe prijavljenih gostiju. Oni ostaju kraći vremenski period i zatim odlaze. Ona vjeruje da te žene, maloljetne djevojke i mladiće dovoze kombijima do hotela. Ona ne zna zašto su žene, djevojke i mladići dolazili u hotel ni šta su radili s gostima.

Inspektor ima još jednog saradnika koji se zove Vaclav i koji radi kao pazikuća u jednom stambenom kompleksu blizu hotela. Vaclav je inspektoru rekao da je vidio kako se kombijima u hotel dovoze žene, djevojke i mladići, od kojih su neki izgledali kao da su maloljetni. Vaclav je, prije nekih dva mjeseca, razgovarao s jednom od tih žena koja mu je rekla da se javila na oglas na internetu u kojem su se nudili poslovi u industriji „zabave“. Ona je Vaclavu rekla da je iz Srbije, ali da živi u Bugarskoj, da je na oglas odgovorila preko interneta (*online*), da je dobila posao i da je uskoro kombijem dovezena do stambene zgrade u Sarajevu. Ona je Vaclavu rekla da su nju i druge ženske osobe, od kojih su neke bile mlađe od 18 godina, natjerali da za novac pružaju seksualne usluge. Ova žena nije mogla ustanoviti kome ide novac. Rekla je da su nakon „otprilike dvije sedmice“ žene, djevojke i mladiće iselili iz hotela a da je druga grupa dovedena da ih zamijeni. Ona ne zna gdje su žene, djevojke i mladići otišli nakon što su napustili hotel. Vaclav ovo nije ranije prijavio inspektoru jer se bojao da će, ako to uradi, dovesti u opasnost vlastiti život.

Vi odlučujete da provjerite i web stranicu za koju su vam rekle ženske osobe u kombiju. Naziv web stranice je JobsforTheTalented@redhouse.ukr. (Poslovizatalentovane @crvenakuća.ukr). Otvarate početnu stranu i primjećujete da je na fotografiji u pozadini prikazana jedna vrlo privlačna žena u poslovnom odijelu kako sjedi za radnim stolom. Na dnu ove početne strane nalazite linkove za

potencijalne kandidate za posao, uključujući i opise raznih „rukovodnih“ poslova koji se mogu dobiti. Na web stranici se nalaze i informacije o kompaniji „Jobs For the Talented“ (Poslovi za talentovane), koja ima ured u Kijevu. Pored toga, na web stranici je dat i link na „Klijente“. Kada pokušate kliknuti na ovaj link za „Klijente“, od vas se traži lozinka. Pošto nemate lozinku, uskraćen vam je pristup tom linku.

Web stranica se vodi preko BHI Telecommunication Company, usluge koja korisnicima omogućuje da šalju i primaju podatke putem žičanih i elektronskih komunikacija. Sjedište kompanije je u Tesliću.